

Anctó-rum mé-ri-tis íncli-ta gáudi-a pangámus

só-ci-i, géstaque fór-ti-a; nam gliscit á-nimus próme-re

cánti-bus victó-rum genus óp-timum. 2. Hi sunt, quos ré-ti-

nens mundus inhórru-it; ipsum nam sté-ri-li flo-re per-á-

ri-dum sprevé-re pé-ni-tus, teque se-cú-ti sunt, rex, Chris-

te, bone cæ-li-tus. 3. Hi pro te fú-ri-as sávaque su-stí-

nent; non murmur ré-sonat, non que-rimó-ni-a; sed corde

tá-ci-to mens bene cónsci-a consérvat pa-ti-én-ti-am.

4. Quæ vox, quæ pót-e-rit lingua re-té-xe-re, quæ tu Martý-

ri-bus múne-ra præ-pa-ras? Rubri nam flú-i-do sán-gui-ne,

láu-re-is di-tántur bene fúl-gi-dis. 5. Te summa Dé-i-tas,

únaque póscimus, ut culpas áblu-as, nó-xi-a súbtra-has,

des pa-cem fámu-lis, nos quoque gló-ri-am per cuncta

ti-bi sæ-cu-la. A-men.